

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد
بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

گزارشها	Reports
---------	---------

گزارشگران پورتال - افغانستان
۲۸ جولای ۲۰۱۳

در افغانستان چه می گذرد؟

(۲۱۲)

طالبان، حزب اسلامی و دولت پوشالی، هر سه نوکر امریکا:

جنگ در افغانستان در شکل کنونی آن جنگی به شدت ارتجاعی است که هر دو طرف جنگ در خدمت ستراتیژی غارتگرانه امریکا قرار دارد. امریکا به طور مستقیم با متحدین ناتوی خود کشور ما را اشغال نموده است و در طرف دیگر دشمنان فرضی به نام طالبان و حزب اسلامی گلبدین حکمتیار را پاکستان از طریق «آی. اس. آی.» حمایت می کند تا در افغانستان ظاهراً علیه امریکا و متحدان ناتوی آن بجنگد و زمینه برای تداوم اشغال کشور ما زیر شعار «مبارزه علیه تروریسم» فراهم شود.

حمایت امریکا از طالبان، اگر تا دیروز پت و پنهان بود و مردم در مورد آن نمی دانستند امروز مثل آفتاب روشن است. خواجه «میر صمد حقداد» رئیس محکمه استنیاف ولایت غزنی در مراسم رهائی چند تا طالب گفت که «از صمیم قلب برایتان می گویم که این دولت و مخالفان مسلح دولت هر دو از کمک های امریکا بهره مند هستند».

امریکا از طریق دولت پوشالی افغانستان از سال ۱۳۹۰ تا سالروان هجری خورشیدی (۱۳۹۲) بیش از ۵۲۰ طالب را از زندان رها کرده است که اکثریت این رها شدگان دوباره به طالبان پیوسته و تنور جنگ را گرم نگه داشته اند. از این میان، ۱۳۵ تن کسانی بوده اند که قبل از حمله انتحاری بازداشت شده اند.

این گرفتن و رها کردن آنهم از طرف دولت پوشالی شبیه همان بازی موش و پشک است که جنرالان امریکائی در افغانستان گردانندگی می کنند. حامد کرزی که صلاحیت خوردن آب را ندارد و حتی چای پولی اش از «سی. آی. آی.» می آید، بدون مشوره «سی. آی. آی.»، نه صلاحیت رهائی کسی را دارد و نه هم صلاحیت به اسارت درآوردن وی را. این سیاست امریکا است که گاه اسیر می گیرد (به نام دشمن) و گاه هم به نام برادران ناراضی حامد کرزی آنان را رها می کنند تا جنگ ارتجاعی را تا رسیدن به اهداف ستراتیژیک ادامه بدهند.

«سی. آی. آی.» در افغانستان دوازده پایگاه مخفی استخباراتی دارد:

سازمان استخباراتی امریکا که یکی از سازمان های مخوف جاسوسی در جهان است سالانه ۳۰ میلیارد دالر برای کار های استخباراتی به مصرف می رساند که گفته می شود قسمت اعظم این پول ها را از طریق قاچاق مواد مخدر و قاچاق اسلحه به دست می آورد.

این سازمان مخوف استخباراتی که در حال حاضر اشغال افغانستان را هدایت می کند، در کشور ما ۱۲ پایگاه استخباراتی دارد که یکی از دفاتر مهم آن در هوتل «آریانانا» در کنار ارگ ریاست جمهوری قرار دارد که بی وقفه دولت پوشالی را یاری و همکاری می کند. «ام. آی. شش»، سازمان استخباراتی انگلستان نیز یکی از سازمان های استخباراتی قوی است که در افغانستان فعالیت می کند، به گفته «امراالله صالح» رئیس سابق «امنیت ملی» افغانستان، «شورای امنیت ملی» افغانستان از ابتکارات «ام. آی. شش» انگلستان است که در حدود هشت سال در آن مأمورین این سازمان استخباراتی کارها را مدیریت می کردند.

اکنون «سی. آی. ای.» اعلان کرده است که با کاهش نیروی نظامی امریکا در افغانستان تصمیم دارد پایگاه های استخباراتی مخفی اش را نیز کاهش بدهد، زیرا این سازمان به خاطر دخیل شدن در حوادث خاور میانه و به خصوص سوریه، نیاز به فعالیت بیشتر در حول و حوش این مناطق دارد. ولی بر اساس گزارش واشنگتن پست این اداره تأکید کرده است که روابطش را با سازمان استخبارات افغانستان («امنیت ملی») ادامه خواهد داد. «ریچارد بیللی» که قبل از سال ۲۰۰۷ به حیث کارمند بلند رتبه «سی. آی. ای.» در افغانستان و پاکستان کار کرده است می گوید که «افغانستان نحوه کار و فعالیت «سی. آی. ای.» را به طور کلی تغییر داد. ما از یک اداره خالص استخباراتی بیشتر به سوی یک اداره تهاجمی و شبه نظامی رفتیم جای که جاسوسی کلاسیک اهمیت کمتر داشت.» درسخان این جاسوس کار کشته می توان فاجعه اشغال کشور خود را به خوبی دریافت.

افغانستان، محل پولشویی امریکائی ها:

افغانستان از کشورهایی است که در فساد نام دارد. فساد، یکی از موضوعاتی است که همیشه دولت پوشالی آن را چون حربه بر کله خارجی ها می کوبد و خارجی ها آن را چون تناب دار بر گلوی پوشالی ها در افغانستان حلقه می زند. اما چیزی که واضح است، هر دو طرف از این فساد سود می برند و هر دو طرف کشور ما را به امن ترین محل پولشویی تبدیل کرده اند.

بازرس ویژه ایالات متحده امریکا که به نام «سیگار» مشهور است در آخرین گزارش خود گفته است که امریکا تا اکنون (در دوازده سال اخیر) بیش از ۹۳ میلیارد دلار در بازسازی افغانستان مصرف کرده است که بیشتر این پول هدر شده است و حتی میلیون ها دلار آن به طالبان نیز رسیده است. «سیگار» به طور نمونه به چند موردی اشاره می کند که مصارف در این موارد را هدر رفتن پول امریکا می خواند. در این نمونه ها یکی هم ساخت و ساز تأسیسات نظامی در هلمند به ارزش ۳۴ میلیون دلار است که تا هنوز از آن استفاده نشده است و اکنون تصمیم تخریب دوباره آن گرفته شده است، همینطور ساخت ۴ زباله سوز در یکی از پایگاه های امریکائی به ارزش ۱۱.۵ میلیون دلار که تا هنوز از آن استفاده نشده است و...

«سیگار» که خود خوب می داند، فساد جزو لاینفک نظام های سرمایه داری و امپریالیستی است، بسیار دیر از خواب بیدار شده است، وقتی از خواب بیدار شده است که هم امریکائی ها و هم عمال افغان آن هر دو پول هائی را که از این رهگذر به دست آورده اند در مارکیت افغانستان تطهیر نموده و در شراکت با افغان ها و یا به طور مستقیم به سرمایه گذاری سوق داده اند.

مواد انفجاری باقی مانده در پایگاه های استعمارگران، افغان ها را می کشد:

اکنون که استعمارگران در افغانستان تصمیم گرفته اند که تعداد پایگاه های شان را کاهش بدهند، مواد انفجاری باقی مانده در ساحات این پایگاه ها، خطر بالقوه برای کشتن افغان ها به حساب می رود.

«محمد صدیق رشید»، رئیس مرکز هماهنگی ماین پکی سازمان ملل متحد به تاریخ ۳۰ سرطان سالروان گفت که مواد انفجاری باقیمانده در ساحاتی که پایگاه های امریکائی ها، ناتو و ایساف قرار دارد، سبب کشتار مردم می شود. او گفت که از سال ۲۰۰۸ به این طرف به طور مجموعی ۵۳ نفر ملکی که اکثریت شان کودکان بوده اند، به وسیله مواد انفجاری باقیمانده در ساحات پایگاه های ایساف کشته شده اند.

بر اساس معلومات «صدیق رشید» ماین ها و مواد انفجاری در سال ۲۰۱۲ مجموعاً ۳۶۳ تن ملکی را که منظور زحمتکشان تهیدست کشور ما هستند، کشته است. این تعداد در شش ماه اول سالروان میلادی به ۲۴۰ تن می رسد.